CONCEPTIA DE VIATA

si

STILUL DE LUPTA LEGIONAR

(Cuvânt la aniversarea a
50 de ani de la nasterea Capitanului)

Editat de “FORUL LEGIONAR”

1949

D R A G I   C A M A R A Z I

Astazi, Capitanul împlineste 50 de ani. Ne-am strâns la un loc nu ca sa comemoram ziua nasterii Sale, ci ca sa-L sarbatorim, caci pentru noi Capitanul traeste si va trai mereu. Il simtim viu în inimele noastre, în momentele grele îi auzim sfatul si îndemnul, când gresim îi vedem mâhnirea. Unde se aduna doi legionari cu dragoste este si EL printre ei.

Oricât de vitrige vor fi împrejurarile, oricât de grea va fi lespedea tacerii pe care vor sa o asterne pe amintirea Lui înversunati prigonitori, oricât de numeroase ar fi tagma celor rataciti de pe linia Lui, a renegatilor sau a oportunistilor, figura Lui va ramâne mereu uriase si luminoasa. Ca o flacara vie, ea va arunca fâsii de lumina în aceasta întunecata raspântie de veac în care orbecaeste lumea noastra Europeana.

Inspirata de Dumnezeasca morala crestina, dinamizata de un irezistibil elan de daruire eroica si umanizata de traditionala omenie româneasca invatatura Capitanului, gaseste ecou în orice suflet cinstit si doritor de înaltare spirituala.

In lagarul de la Dachau, unde se gasea internat, ne marturisea batrânul savant Prof. Karl Haushofer, fost Presedinte al Academiei Germane si unul dintre fundatorii stiintei geo-politice ca dupa el, “Corneliu Codreanu este personalitatea cea mai caracteristica pe care a dat-o veacul nostru si ca în momentele grele în semnificatia jertfei lui gaseste reconfort si mângaiere”.

Atunci a scris pentru Capitan urmatoarele versuri pe care mi le-a dat în manuscris:

“ Wir möchten, wenn wir Schicksal überdachten,
“ nicht gröss’res Glück, nur gröss’res Leid betrachten

“ Da sah uns ernsten Blicks Ihr C A P I T A N
“ mit Augen voller Edeltrauer an,
“ uns mahnend: Was Euch immer mag gescheh’n
“ kann es vor meinem Opfergang bestehn?

“ Aus solchem Geist habt Ihr mir greisem Mann
“ viel Gutes und viel Liebes angetan.

“ Seid sicher: kehrt er frei hinaus in’s Leben,
“ vergisst er nie, was hier ihm ward gegeben!”

“ Daca ne gândim la Soarta, noi aflam
“ nu o mare fericire, ci o mai mare suferinta
“ Ne vedeau aici privirile grave ale CAPITANULUI vostru
“ cu ochii plini de nobila durere,
“ spunându-ne: ce vi se poate întâmpla voua
“ în comparatie cu sacrificiul meu?

“ In spriritul acesta, mie, un batrân,
“ mi-ati facut atâta bine, si dat atâta dragoste.
“ Fiti siguri: daca ma voiu întoarce liber în viata,
“ nu voiu uita niciodata ceea ce voi mi-ati dat, aici.

Faptul ni s’a parut si mai semnificativ când si alti ilustri detinuti de nationalitati si confesiuni deosebite (Olandezi, Norvegieni, Austrieci, etc., sau calvinisti, protestanti, catolici, etc.) desi cu prejudecati asupra Miscarii ramâneau profund impresionati de înalta conceptie de viata propavaduita si traita de Capitan. Si se apropiau to mai mult de noi.

Toate aceste aderente sufletesti la o lume atât de diferita ca structura sufleteasca si provenienta, ne-au întarit convingerea ca învatatura Capitanului prin elementele profund umane care le contine, depaseste cadrul românesc si conjunctura politica în care s'a manifestat.

In noua asezare a Europei care urmeaza sa vie în aceasta a II-a jumatate a veacului nostru, aceasta învatatura trebue sa-si aduca si ea contributia pentru combaterea nesanatoaselor conceptii materialiste sau amorale si pagâne. Aceasta depinde si de vrednicia si întelepciunea urmasilor Capitanului.

In cele ce urmeaza vom arunca o privire sinoptica pentru a releva unele trasaturi mai caracteristice, în legatura cu stilul de viata si de lupta al Miscarii, amintind tot odata si modul cum au chinuit si asasinat pe Capitan.

Cu acest prilej sa ne reculegem si pentru camarazii nostri în frunte cu Inginerul Clime masacrati cu sutele prin lagare si închisori de politia lui Carol al II-lea, de la moartea carora se împlineste în luna aceasta 21 Sept. zece (10) ani.

MISCAREA LEGIONARA (GARDA DE FIER) IN ROMANIA
- Conceptia ei de viata si lupta -

I. Afinitati si deosebiri cu celelalte Miscari nationaliste

Geneza Miscarii Legionare în România trebueste cautata în criza spirituala, politica si sociala care de mult timp framânta societatea morala din Sud-Estul-European.

Ca fenomen s'a conturat imediat dupa primul rasboiu mondial fiind o reactiune a organismului national fata de nihilismul rusesc ce'si gasise expresia cea mai violenta în revolutia bolsevica din toamna anului 1917. A fost deci în primul rând un act reflex de conservare, o svâcnire a instinctului national într'o societate condusa de o elita degenerata, anemiata în credinta, roasa de conruptie, sceptica, frivola, deselata în conceptii si cu resorturile sufletesti relaxate fapt care o facea incapabila de a trezi si mobiliza energiile pentru a înfrunta primejdia Eurasiatica.

Sub acest aspect, corelatia cu celelalte miscari revolutionare cu tendinte de virilizare nationala si întarirea puterii statale cum era Fascismul italian si National-Socialismul german este evidenta fiind expresia eneia si aceleasi necesitati a momentului istoric.

Fara îndoiala, în prima perioada mai ales, gândirea italiana în speta conceptia politica Mussoliniana care, prin cucerirea puterii a început sa se concretizeze în acte de stat, a influentat si fecundat în larga masura celelalte Miscari nationale atât în ceeace priveste doctrina cât si forma lor de organizare. Realizarile regimului fascist pe plan politic, economic si social, într'un ritm neobisnuit de accelerat si plin de dinamism, constituia un element încurajator pentru celelalte revolutii nationale care înca nu cucerisera puterea.

"Mussolini - cum scrie Codreanu - ne-a dat siguranta biruintei noastre". Adversitatile comune care le întâmpinau facea sa se nasca un sentiment de solidarietate. "Exista o legatura de simpatie între toti acei cari în diferite parti ale pamântului, îsi servesc neamul, dupa cum exista o legatura de simpatie între toti acei cari lucreaza la nimicirea neamurilor". "Mussolini, viteazul care calca balaurul în picioare, era din lumea noastra, de aceea toate capetele de balaur se napusteau asupra lui jurându-i moarte. Pentru noi ceilalti el va fi un Luceafar luminos care ne va

da sperante; ne va fi dovada vie ca hidra poate fi învinsa. O dovada a posibilitatilor noastre de biruinta.

Acest curent de simpatie înlesnea vehicularea influentelor reciproce. Totusi în evolutia lor, fiecare Miscare - care n'a fost o simpla imitatie determinata de snobismul modei - si-a cristalizat conceptii proprii de viata si a capatat o fizionomie substantiala deosebita si nuantata de a celorlalte miscari nationaliste.

La acest proces a contribuit atât caracterul specific al fiecarui natiuni care oferea suportul, cu stadiul evolutiei istorice, impulsurile traditionale, sensibilitatea si structura sufleteasca, cât si caracterul si conceptia de viata a personalitatii care a initiat, polarizat si potentiat fiecare din aceste Miscari.

Noutatea adusa de Corneliu Codreanu în gândirea si mai ales în practica politica a fost elclectismul sau etic si un adânc sens de omenie isvorît din sensibilitatea natiei românesti si fecundat de conceptia cerstina. Intregul sau sistem pentru creearea fortei politice si axat mai mult pe virtutile morale animate de dragostea crestina. Virtutile formale (exterioare) ca ordinea, disciplina, etc., pe care totusi le-a combinat în acest sistem, au avut o functiune de complectare. Tendita lui permanenta a fost de a cultiva si folosi numai partea cea buna din om. Formulelor curente ca "scopul scuza mijloacele" sau "succesul valideaza justetea în politica" el a opus cu hotarîre ideea ca <u>un scop bun ramâne bun numai daca si mijloacele cu care a fost atins au fost bune adica morale.</u>

Aceasta încercare îndrasneata care rupe radical cu conceptia "amoralista" (machiavelica), dominata în gândirea si practica politica a lumei moderne pe care nici conceptia Mussoliniana si cu atât mai putin cea Hitleriana, n'a pus-o în discutie, constitue în fond - cu toata aparenta ei utopica - singura reactiune adecvata si poate eficienta ca sa vindece din radacina raul care, în ultima analiza causeaza toate crizele ce în mod endemic, bântue societatea contemporana.

Sub acest raport Legionarismul s'ar apropia mai mult de Biserica Crestina a carei conceptii si mistica si-a asimilat-o în structura organizatiei sale, decât de celelalte revolutii nationaliste, legate cum am vazut prin anumite forme de organizare sau de conjunctura politica, determinata de primejdia Eurasiatica de care am amintit.

Acest lucru a facut cândva pe Codreanu sa caracterizeze - în felul sau plastic - raspunsul la întrebarea ce i s'a pus în legatura cu diferenta ce exista între cele trei miscari nationale, spunând: "Fascismul se preocupa mai mult de <u>haina</u> (adica forma organisarii statale), National-Socialismul de <u>corp</u> (adica de puritatea si eugenia rasiala) pe când <u>Legionarismul</u> se ocupa de ceva mai adânc; de <u>suflet</u> (adica întremarea lui prin cultivarea virtutilor crestine si pregatirea în vederea mântuirii finale de care Biserica Crestina se ocupa în forma cea mai desavârsita".

In acest sens el va scrie în Memorile sale inedite: "Caracteristica timpului nostru: ne ocupam cu lupta dintre noi si alti oameni, nu cu lupta dintre poruncile Duhului Sfânt si poftele firii pamântesti, ne preocupam si avem biruinta asupra oamenilor, nu biruinta asupra satanei si a pacatelor. Toti oamenii mari ai lumei de ieri si de astazi: Napoleon, Mussolini, Hitler, etc., sunt preocupati de aceste biruinti. Miscarea Legionara face exceptie, ocupându-se dar insuficient - si de biruinta crestina în om, pentru mântuirea sa. Insuficient! Raspunderea unui concucator este foarte mare. El nu trebue sa desfete ochii armatelor sale cu biruinti pamântesti, fara a le pregati în acelas timp în lupta decisiva în care sufletul fiecarui poate sa se încoroneze cu biruinta eterna sau cu prabusirea eterna".

Asa dar, combaterea crizei care a conditionat si legitimat fenomenul revolutiilor nationale se va face paralel dar pe planuri deosebie, adecvat structurii intime a fiecarei miscari. Ca sa întrebuintam o imagine plastica, Fascismul va ataca <u>coroana</u> arborelui raului care trebue doborît;

National-Socialismul, trunchiul; Legionarismul, însasi radacinile, care alimenteaza raul secatuindu-i sursa de alimentare.

II. Premizele actiunei legionare

Premizele pe care îsi va întemeia actiunea Legionarismul vor fi deci impregnate în primul rând de preocupari morale si educative. "Poporul român, în aceste zile, - scrie Codreanu - nu are nevoie de un mare om politic, asa cum gresit se crede, ci de un mare educator si conducator, care sa biruiasca puterile raului si sa sdrobeasca tagma celor rai. Pentru aceasta, însa, el va trebui sa biruiasca mai întâi raul din el si al lui. Tara piere din lipsa de oameni, nu din lipsa de programe. Aceasta este parerea noastra. Ca deci, nu programe trebue sa creiem, ci oameni, oameni noi... Acest fel de om, care traieste astazi în politica româneasca l-am mai întâlnit în istorie. Sub domnia lui au murit natiuni si s'au darâmat state".

"Noi porneam de la ideea de om ca valoare morala, si nu ca valoare numerica". "Legiunea Arhanghelul Mihail" va fi, prin urmare, mai mult o scoala si o oaste decât un partid politic"... Principiul de la care pornea era: "Intâi trebue sa cunoastem si sa eliminam defectele noastre daca vrem sa avem dreptul de a condamna si îndrepta acele ale altora".

Ca metoda de lupta recomanda legionarilor sai loialitatea cea mai desavârsita, repudiind orice actiune piezise sau neonesta. "Mergi numai pe caile indicate de onoare. Lupta, si nu fi niciodata misel. Lasa pentru altii caile infamiei. Decât sa învingi printr'o infamie, mai bine sa cazi luptând pe drumul onoarei...

"Paziti-va pe voi si pe copiii de azi si de mâine ai neamului românesc si ai orcarui neam din lume, de aceasta racila îngrozitoare: miselia. Toata inteligenta, toata învatatura, toate talentele, toata educatia nu vor servi la nimic, daca vom fi misei. Invatati pe copiii vostri sa nu întrebuinteze miselia nici în contra prietenului si nici în contra celui mai mare dusman al lor. Caci nu vor învinge, ci vor fi mai mult decât învinsi, vor fi striviti. Nici în contra miselului si a armelor miselesti sa nu întrebuinteze miselia, pentruca de vor învinge, nu va fi decât un schimb de persoane. Miselia va ramâne neschimbata. Miselia învinsului va fi înlocuita cu miselia învingatorului. In esenta, aceeasi miselie va stapâni peste lume. Intunericul miseliei nu poate fi alungat prin alt întuneric, ci numai prin lumina pe care o aduce sufletul viteazului plin de caracter si onoare".

Ca arma suprema recomanda martirajul fiindca numai el poate asigura victoria cea mai durabila. "Telul final nu este viata. Ci Invierea. Invierea neamurilor în numele Mântuitorului Isus Hristos".

Poate asemenea postulate morale au fost formulate si de alti mai înainte pe care însa realitatile vietii i-au împins la periferie clasându-i în rândul utopistilor vizionari sau a moralistilor de catedra. Spre deosebire de acestia însa Corneliu Codreanu nu numai ca le-a dat un sens realist legându-le de momentul istoric dar a gasit instrumentul si technica care sa dee forta acestor idei morale, stârnind un curent de o exceptionala vigoare a carei intensitate se mentine si dupa disparitia sa fizica.

Identificarea articulatilor acestui instrument de actiune credem ca ar prezenta un interes atât din punct de vedere al technicei politice privita prin prizma istorica cât si pentru faza actuala a crizei în care se sbate societatea moderna.

Spre deosebire de trecut, când conflictele generate de cele mai multe ori de o mentalitate egoista si lipsita de orice scrupule se puteau solutiona pe câmpul de batae cu arme cu putere distrugatoare limitata, astazi ele trebuesc sa se înfrunte cu forte nimicitoare de proportii

apocaliptice. Introducerea elementului moral în politica este o imperioasa necesitate a momentului istoric caci numai asa s'ar introduce frâna care sa opreasca alunecarea spre abis. Discrepanta ce exista între progresul technic care pune la îndemâna omului contemporan armele cu puterea nimicitoare si între scazutul sau nivel moral este alarmanta. Daca nu se stabileste un echilibru corespunzator prin ridicarea acestui nivel moral iar politica va continua sa fie mai departe împregnata de conceptia "amoralitatii", însa si existenta omenirii va putea fi primejduita, ca o pedeapsa cereasca, prin autonimicire.

Dar pe lânga aceasta: esirea din actuala criza politica, sociala si morala nu se va putea face numai prin simpla continuare pe principiile vechi ale unei democratii depasita pe toate planurile de activitate care tocmai au determinat aceasta criza, conditionând si legitimând chiar excesele regimurilor totalitare.

Absorbirea curentelor de idei si sentimente sanatoase care prin esenta lor depasesc conjuncturile care le-au dat nastere constitue o necesitate vitala. Este momentul mai ales când trebue reconciliat principiul autoritatii cu cel al libertatii aflat într'un permanent conflict. Numai printr'o asemenea sinteza închegata în focul dragostei crestine, s'ar putea crea o forma superioara de conducere care sa solutioneze pe toate planurile, cele mai grele probleme care astazi par imposibile.

"Toata istoria sociala a omenirii e plina de lupte, având la baza cele doua mari principii care cauta sa-si faca loc unul, în paguba celuilalt: Principiul autoritatii si principiul libertatii. A orienta o miscare dupa unul sau celalalt din aceste doua principii, înseamna a continua linia istorica de turburare si deasupra lor, cuprinzându-le pe amândoua în tot ce au ele mai bun si înlaturând conflictele dintre ele. Dragostea aplicata înseamna pace în suflete, în societate si în lume".

Evident, prin asemenea conceptii Legionarismul se distanteaza substantial de Fascism si National-Socialism si capata o larga respiratie umana care numai în crestinism s'ar putea întâlni. Cu toata disciplina riguroasa care o contine sistemul de organizare legionara totusi libertatea se traeste în toate plenitudinea.

Aceste trasaturi de profunda originalitate le-au relevat toti cercetatorii straini care au studiat cu objectivitate fenomenul legionar. "Revolutia Legionara - scrie publicistul italian Alfonso Panini Finotti - este o revolutie specifica românilor. In raport cu Fascismul si National-Socialismul revolutia legionara prezinta caractere cu totul speciale... Originalitatea lui Codreanu consista nu asupra objectivitatii conceptuale, în ideologie sau programe chiar daca parerile sale asupra acestor realitati au câstigat atâtia aderenti si eficienta maxima prin alt mijloc decât aspectul curat tematic; actul sau revolutionar consista într'o fundamentala existenta ontologica a acestor realitati întâlnindu-se în acest mod si cu ultimele tendinte a celor mai avansate conceptii de viata europeana. Trebue notat, în concluzie, caracterul uman al întregii sale revolutii.

"In timp ce revolutia fascista si National-Socialista se efectuiaza cu o sfortare specifica de simplificare, chiar de drept, de unilateralizare cu o finalitate determinata a naturii umane (extrema specializare, transormarea individului într'un instrument participant dar cu totul la dispozitia statului) si combat liberalismul, revolutia Legionara prezinta aspectul de o întoarcere a omului catre om în sensul cel mai complect al cuvântului. In aceasta privinta e într'adevar surprinzator pathosul uman în multe afirmatii a lui Codreanu si a Garzii, sensibilitatea româneasca dobândeste un caracter de o si mai mare dimensiune, monumental: în scurt, un nou stil de viata.

* * * * *

Incadrarea tuturor acestor virtuti si sentimente nobile în sistemul de gândire si mai ales de actiune a fundamentului Miscarii Legionare pentru a fi promovate formeaza partea cea mai interesanta a legionarismului românesc. Mai mult decât în noutatea ideilor afirmate, originalitatea lui Corneliu Codreanu consta în tactica sa politica sau mai bine zis în stilul de traire si lupta adoptat care reflecteaza cu o desavârsita mentalitate conceptia sa de viata. In fiece virtute legionara nu trebue vazuta numai valoarea ei etica intrinseca dar si valoarea ei politica adica forta de actiune si suflul cu care se articuleaza în dinamica luptei pentru combaterea raului. Fiecare virtute preconizata constitue o piesa necesara în technica politica a lui Codreanu care este pusa în functiune în anumite momente. Orice înlaturare sau relaxare a ei poate provoca dezechilibrul si perturbari în functionarea întregului sistem de lupta, deoarece pe lânga frumusetea ei morala si mai mult decât aceasta, trebue sa fie apreciata însufletirea irezistibila pe care radiaza pentru trairea acestor norme morale, într'o forma activa si cu atât mai integrala cu cât si mediul înconjurator este viciat si mai infectat de o conceptie amorala sau imorala. Techica data virtutilor morale de a se valorifica în gradul cel mai înalt pe câmpul tactic si strategic al politicei pentru combaterea raului constitue meritul cel mai remarcabil.

III. Arme inedite în lupta politica

In toata actiunea sa politica, Corneliu Codreanu, nu a angajat batalii pe terenul care convenea politicienilor, folosind obisnuitele arme politice. Inzestrat cu un exceptional simt psihologic, el a mânuit arma contrastului cu o dibacie unica.

In opozitie cu o clasa conducatoare destrabalata si lipsita de orice tinuta morala el a preconizat si a reusit sa profileze tinuta impecabila a legionarului care punea în evidenta, fara a fi nevoie de explicatii, diferenta isbitoare între omul vechiu si omul nou. "Normele etice de viata legionara, pe care noi sa le respectam cu severitate, sa le afirmam si în jurul carora sa se adune toti cei ce le pretuiesc: curatenia sufleteasca. Desinteresarea în lupta. Avântul, Credinta, munca, ordine, erarhie, disciplina. Dreptate. Energia si forta morala. Fapta, nu vorba. Fa! Nu vorbi!".

Intr'o tara unde se vorbea mult si se facea putin, a impus adeptilor sai din ce în ce mai numerosi legea tacerii si a faptei. "Vorbeste putin. Vorbeste ce trebue. Vorbeste când trebue. Vorba ta este vorba faptei. Tu faptuieste. Lasa-i pe altii sa vorbeasca".

Cu acest scop educativ a înfiintat la 6 Mai 1924 tabara de munca voluntara de la Ungheni (Iasi) prima din lume din acest gen, care mai târziu s'au extins în tot cuprinsul Tarii si la care participau oameni de toate categoriile sociale si cu deosebire, intelectuali, studenti, profesori, ingineri, medici, avocati. Din toate se desprinde o lege: "acolo unde apare mâna si sufletul legionarului, dintr'un pustiu se face o gradina". Pe când oare miile de legionari vor face o gradina din pustiul care se întinde peste România?" Totul se facea cu voie buna caci "Voia buna nu poate fi egalata în randament nici de simtul datoriei, nici de disciplina, nici de autoritate". Tabara legionara de munca voluntara tindea sa devina marea scoala a natiunii: "Era un îndemn pentru alte zeci de mii de tineri. Are o scoala pentru marile mase populare care stau ani întregi cu podurile rupte, cu drumurile stricate, asteptând sa vie statul ca sa le faca, atunci când numai într'o singura zi, munca lor comuna le-ar putea repara. Era un îndemn pentru toata tara si un îndreptar pentru acei cari îsi pot imagina ca o Românie puternica ar putea iesi din mila altora, si nu din munca noastra a tuturora".

Dar aceasta activitate constructiva nu s'a marginit numai pe câmpul muncii manuale. Ea s'a extins si în sectorul comertului ocupat aproapea în întregime de straini. Codreanu si-a propus sa sfarma mentalitatea "ca românul nu e bun de comert" si în acest scop a format "Batalionul Comertului Legionar" în care au intrat tineri de toate categoriile (fii de tarani, functionari, etc.) si în special studenti universitari. O multime de întreprinderi legionare (cooperative, bacanii,

restaurante, croitorii, etc.) au luat fiinta atât în Bucuresti cât si în târgurile din provincie acolo unde invazia straina era mai coplesitoare.

Aceste întreprinderi erau însufletite de un spirit nou care cum spunea Codreanu "se numeste: c o m e r t u l c r e s t i n bazat pe iubirea de oameni, nu pe furarea lor, comert bazat pe **onoare**". In masele românesti ele trezeau mare entusiasm si o continua fervoare de a le încuraja.

Aceasta activitate constructiva, transpusa pe un teren cu totul inedit din punct de vedere politic, arunca într'o mare încurcatura pe politicieni. Criticile si calomniile lor nu numai ca nu gaseau ecou dar aveau un efect contrariu tocmai prin punerea în evidenta si mai mult a contrastului între lumea care vorbeste prin fapta si cea decrepita care se macina în vorbaria ei pe cât de otravita pe atât de neputinciosa. Ramase fara raspuns, caci dupa legea sa "legionarul nu intra în polemica cu nimeni", ele ricoseau cu efecte nimicitoare asupra însusi acelora care le lansau.

Entusiasmul trezit în mase de aceasta noua conceptie de viata a luat asa de mare amploare încât linia legalitatii era cea mai propice pentru prosperarea ei.

Din partea politicienilor se observa însa "o tendinta ferma de provocare a Miscarii Legionare". Pentru ca aceasta sa reactioneze si pe baza reactiunii, sa se poata lua masuri contra ei. "Ordon tuturor legionarilor -scrie Codreanu - în Martie 1937, ceeace necontenit am afirmat, sa nu mai raspunda la nici un fel de provocare". Acelas îndem facea si studentilor cu ocazia închiderii Universitatilor carora le recomanda "O purtare de mare corectitudine. O mare propaganda a credintei Legionare, dar nu prin scandal, batae, discutii contradictorii, ci prin marturisirea credintei: Cred, în învierea României, prin Legiune. Primesc orice lovitura. Indur cu bucurie orice chin. Dar, cred în Biruinta si Mântuirea Legionara a Neamului Românesc. Deci, nu cearta, nu rasboire, nu discutii contradictorii, ci prin marturisirea "Asa cred eu", "D-ta poti crede cum vrei!"

Si aci legea contrastului punea în mare încurcatura pe politicieni. La toate provocarile lor se raspundea cu un limbaj crestin de un calm exasperant pentru ei. Si curentul pentru Miscarea Legionara crestea într'un mod irezistibil.

Prima transpunere a lui masiva pe plan electoral s'a verificat în alegerile generale din Decembrie 1937 când Miscarea Legionara a obtinut 66 deputati.

Acest fapt a determinat pe Carol al II-lea si camarila lui sa încerce o diversiune pentru derutarea si captarea curentului legionar. In acest scop a fost adus la guvern partidul National-Crestin a lui Goga si Cuza, cu program antisemit, care avea misiunea sa lichideze Miscarea Legionara în noule alegeri care urmau sa se faca întrucât parlamentul ales de alegerile precedente a fost disolvat îaninte de a se întruni.

La aceasta provocare care era vizibil îndreptata împotriva legionarilor, Codreanu a raspuns cu un calm si o tinuta care tindea sa întoarca întreaga manevra a adversarilor. In declaratiile facute presei la 13 Ianuarie 1938, a precizat printre altele în legatura cu guvernul lui Goga-Cuza: "Oricum si pe oriunde ati venit, fiti bine veniti. Sunteti un guvern nationalist. Eu nu am dreptul nici macar sa va suspectez buna-credinta, chiar atunci când unele lucruri nu le înteleg sau mi se par gresite. Un om corect nu se poate napusti asupra altui om din primul ceas înainte de a fi lasat sa-si puna în aplicare gândurile sale...

"Deasemenea, împins de vre'o invidie plina de josnicie, nu ma veti gasi strigând: Iata acestia îmi iau si executa programul meu si eu ce ma voiu face? Ce zic acum si voiu zice totdeauna: sa va ajute Dumnezeu sa faceti pentru neamul românesc tot ce vrem, tot ce am vrut, tot ce a visat mintea noastra ca ar putea face".

In noua campanie electorala ce se deschide Codreanu cere legionarilor “o nota de mare demnitate... o linie de mare corectitudine... In general în propaganda: Nu atacati pe nimeni. Nu veti zice: Sa ne votati pentruca cuzistii, taranistii, vaidistii, sunt rai. Ci veti zice: Votati-ne pentru ce avem noi bun! Votati-ne pentru credinta si jertfele noastre. Pe legionarul care îl voiu descoperi ca merge si începe sa vorbeasca de rau pe altii, sa cleveteasca, îl voiu scoate din lupta. Nu mai întunecati sufletele oamenilor, ci mergeti cu voie buna, vorbiti-le numai de bine, de nadejdi, de biruinta, împartasindu-le bucuria si lumina”. “Nu raspundeti la nici o provocare. Nu atacati guvernul nationalist în nici o întrunire. Treceti cu vederea peste greselile lui, caci nu e nici o glorie sa vezi întotdeauna greselile altora”.

Cu toate acestea, provocarile guvernului cu deosebire prin Ministrul de Interne Armand Calinescu, omul camarilei, au mers pâna la asasinate. Codreanu însa nu-si pierde cumpatul. “Nu poate nimeni - declara dupa sedinta Senatului Legionar al Capitalei din 8 Februarie 1938 - sa omoare atâtea dintre noi câti suntem în stare sa murim pentru credinta noastra. Dar nu aceasta dovada trebue sa dea Miscarea Legionara astazi: a dat-o eri, va da-o mâine. Ea trebue sa faca astazi dovada întelepciunii si dovada ordinei...

“Miscarea Legionara, cu inima însângerata si îndoliata nu raspunde provocarilor nelegiuite, la care a fost supusa... Atacati cum vreti. Loviti cât puteti. Noi nu avem nimic de raspuns si nu va fie teama de nici o reactiune. Le faceti toate acestea pentru voturi? Pentru 6 luni, un an doi de guvernare? Ei bine, rog pe toti dusmanii nostri, pe cei ce ne-au ucis camarazii, sa afle ca Miscarea Legionara s’a retras din propaganda electorala. Ea nu mai apare în lupta, de oarece nu vrea sa faca umbra nimanui...

“Noi nu vrem sa împiedecam Guvernul în opera lui de guvernare. Iata noi ne dam în laturi. Calea va este deschisa si libera. Nimeni n’o sa va faca nici un rau. Guvernati în pace...

“Puterilor vrajmase din afara hotarelor sau din launtru, care-si închipue ca lagionarii le pot face jocul printr’un început de rasmerita, le raspund ca se înseala”.

Aceasta stapânire de sine a legionarilor, determinata de un mare sentiment de raspundere pe care nu-l avea vechea clasa conducatoare în frunte cu sceleratul Rege Carol al II-lea, a dejucat întreg planul conceput cu diversiunea guvernarii Cuza-Goga, a determinat un curent de simpatie pentru Miscare irezistibil. Deaceea Carol al II-lea a concediat Guvernul, dupa o existenta de abia 40 de zile, suspendând Constitutia si dizolvând partidele. In aceasta actiune el a fost asistat de întreaga patura conducatoare conrupta care vedea o primejdie pentru existenta ei parazitara în însanatosirea vietii publice românesti.

“Deci, suntem aruncati - declara Codreanu ziaristilor la 21 Februarie 1938 - din raportul de Drept, în raportul de Forta. Pe acesta, însa, noi nu-l primim. Noi am înteles sa actionam în cadrul legii, manifestându-ne credintele noastre. Daca aceasta n’o putem face, si daca orice manifestare de credinta ne este interzisa, ratiunea de existenta a partidului nostru a încetat. Noi nu voim sa intrebuintam forta. Nu voim sa întrebuintam violenta. Lovitura de stat nu voim sa dam. Prin esenta însasi a conceptiei noastre noi suntem contra acestui sistem. Ea înseamneaza o atitudine de bruscare de natura exterioara, pe când noi asteptam biruinta noastra de la desavarsirea în sufletul natiunii, a unui proces de perfectiune omeneasca. Nu vom întrebuinta aceste mijloace, pentruca tineretul de astazi, are prea adânc înfipta constiinta misiunei sale istorice si a raspunderii sale, pentru a face acte necugetate, care sa transforme România într’o Spanie sângerânda“

Pe lânga considerente de ordin intern mai era o situatie externa cu totul speciala care impunea lui Codreanu adoptarea acestei atitudini de non violenta. Vecinatatea Rusiei bolsevice si intentiile acestei tari de a folosi orice turburare din România pentru a o invada, mai ales ca în acel timp, era libera pe miscarile sale, a facut pe Codreanu care avea un înalt sentiment de raspundere sa nu se puna în raportul de forta provocat de iresponsabilul Carol al II-lea.

De pe aceasta linie nu se va clatina chiar când va fi convins ca i se unelteste moartea: "Nu sa ne închideti comertul nostru - scria el la 26 Martie 1938 - sa ne înabusiti avantul, ci sa ne bateti la talpi, sa ne trimiteti în Insula Serpilor, sa ne ucideti cu pietre, sa ne spânzurati cu picioarele în sus si sa ni le bateti în cuie, sa ne supuneti la cele mai mari umilinti. Nu veti întâmpina, toti cei care v'ati asumat raspunderea unei sângeroase si nedrepte opresiuni, nu numai nici o violenta, ci nici macar o opunere"

IV - Calvarul

Pozitia pe care s'a asezat Codreanu, atât în ceaace priveste tinuta morala cât si actiunile constructive (tabere de munca, cooperative, etc.) desfasurate în cadrul celei mai depline legalitati precum si atitudinea de <u>non-violenta</u> la toate provocarile, era atât de superioara, încât exaspera pe Regele tiran si camarila sa care umbla dupa pretexte. Lupta între principiile binelui si a raului, a sublimei forte morale si a brutei forte materiale se angajase în asa fel încât amintea parca toate fazele pe care le-a îndurat Mântuitorul din partea Sinedriului Jidovest de acum doua milenii. Aceiasi rea credinta.

Guvernantii Români în frunte cu Patriarhul Miron Cristea, au ordonat fara nici o justificare arestarea lui Codreanu si a tuturor fruntasilor legionari, în noaptea spre Duminica Floriilor 16 Aprilie 1938. Si calvarul Capitanului începe cu saptamâna Patimilor.

A fost o coincidenta a destinului sau, un calcul satanic a celor fara Dumnezeu. A fost aruncat în subteranele fortului Julava unde dupa expresia a însusi Patriarhului Miron Cristea "constitutia subreda a lui Codreanu nu va putea rezista mult timp". Dar pentru a-l distruge si din punct de vedere moral i s'a înscenat si un proces de "înalta tradare!" Fara nici un fel de probe este condamnat la 10 ani munca silnica. Intreg tratamentul care i s'a aplicat înseamna ca i se pregateste o moarte la rece. In însemnarile sale de la Jilava publicate dupa moartea sa, Codreanu scrie:

<u>Marti, 19 Aprilie 1938</u>

"Intram în fort. Acolo patrundeam prin niste ganguri întortochiate si lungi pline de întuneric. Ma isbeste un miros rece si umed de mucegai. Sunt introdus apoi într'un fel de bolta, lunga de vre'o sase metri si lata de vre'o patru.... Deasupra acestei bolti sunt vre'o patru metri de pamânt... Plutonierul mi-aduce o rogojina si doua paturi roase. Le aseaza pe scânduri. Sub cap, nimic. Locotenentul vede ca e ceva lipsit de cea mai elementara omenie. Se simte jenat si se scuza ca asa e regimul. Ma întreaba daca nu am o basca pentru cap, c'o sa-mi fie frig. De unde sa am? Imi spune câteva vorbe bune si pleaca, încuind usa cu lacat. De jos, de sus, din peretii grosi, de pretutindeni, sageti reci de umezeala îmi strapung trupul. Pare ca acesti pereti straini, în care nu recunosti nimic de al tau si nu vezi pe nimeni dintre ai tai, dusmanosi, abia asteapta o viata de om. Pe care s'o mistuie, trimitându-si miile de sageti, ca niste adevarate raze ale mortii pe trupul bietului condamnat. M'am culcat. O noapte lunga.

<u>Sf. Pasti, 1938, 24 Aprilie</u>

"Imi intra umezeala în oase. Respir aerul de pivnita. Imi simt plamânul strapuns de ace, de gloante. Ma întind pe patul de scânduri. Ma dor oasele. Stau câte 5 minute pe o parte, câte 5 pe cealalta. Ma întorc pe stânga. Aud cum îmi bate inima. Sau picura picaturi de sânge din ea?

Se scurge viata din istovitul trup. O Tara! Cum îti rasplatest tu fiii tai!... Doamne, ma rog în noaptea aceasta a Invierii, primeste-mi jertfa. Ia-mi viata. Caci tie, o! Tara, nu-ti trebuesc puterile noastre. Tu vrei moartea noastra.

Duminica, 8 Mai, 1938

... Eri seara a venit magistratul instructor major Dan Pascu, si mi-a adus la cunostinta ca am fost trimis în judecata pentru “Tradare“. Am ramas un moment uluit... M’am întors din nou în celula mea, cu inima strapunsa de sageti: eu, seful Miscarii Nationaliste Legionare, sa fiu judecat pentru tradare! N’am mai mâncat nimic. Am adormit târziu de tot, pe patul meu de scânduri, si m’am svârcolit toata noaptea. Dimineata m’am trezit strigând în somn: “auzi, drage Mota, voi fi judecat pentru tradare“.

Vineri, 3 Iunie 1938

“Biserica parinteasca”, “Biserica strabuna”, ne loveste Patriarhul e si prim-ministru, în numele caruia se fac toate, de la care ne vin în fiecare zi atâtea chinuri. Doamne, Doamne ce tragedie! Si la ce chinuri ne pui sarmanul suflet. Ce framântare în piepturile a zeci de mii de tineri, tarani, muncitori, studenti!

Miercuri 15 Iunie 1938

...Când am terminat Evangheliile, am înteles ca stau aici în închisoare din voia lui Dumnezeu; ca desi n’am nici o vina sub latura juridica, El ma pedepseste pentru pacatele mele si-mi pune la încercare credinta. M’am linistit... A cazut linistea asupra sbuciumatului meu suflet, cum se lasa seara linistea peste sbuciumul, svârcorilile si încordarile lumii. Oameni, pasari, animale, copaci si ierburi, pamânt muncit si taiat de fiarele plugurilor intra în repaos. Caci tare am fost sbuciumat!... Mult a suferit sarmana carne de pe mine. Nu cred sa fi îndurat vreodata mai mult ca acum. “Credinta” si “Dragostea” nu mi le-am pierdut, dar am simtit, ca la un moment dat mi s’a rupt firul nadejdii. Chinuit fiziceste ca un câine, sunt pline hainele de suferinta; iata acum 60 de zile si 60 de nopti de când dorm îmbracat, pe scândura si rogojina aceasta. 60 de zile si 60 de nopti de când oasele mele sug, ca o sugatoare, umezeala care tâsneste din pereti si din pamânt. De 60 de zile nu schimb o vorba cu nimeni, caci nimeni din cei de aici n’are voie sa vorbeasca cu mine. Si atacat în acelas timp în fiinta mea morala; acuzat de tradare, ca nefiind român nici dupa mama nici dupa tata. Aratat drept un dusman al statului; coplesit de lovituri si legat cu mâinile la spate, adica neavând nici o posibilitate de aparare. Cu inima strânsa la gândul suferintelor, jignirilor, maltratarilor celorlalti ai mei, familie si camarazi, am simtit ca mi s’a rupt unul din cele trei fire nevazute, care leaga pe crestin de Dumnezeu, **n a d e j d e a**. Mi s’a facut negru înaintea ochilor. Simteam ca ma înec. Dar mi l’am legat la loc, luptând zi de zi. Cum? Citind cele 4 Evanghelii. Când le-am terminat am simtit ca am din nou cele trei fire si ca ele sunt bune: **C r e d i n t a, N a d e j d e a, D r a g o s t e a**.

Duminica, 19 Iunie 1938

...Seara dupa închidere a venit doctorul închisorii si m’a cercetat. O veste rea: m’a gasit cu plamânii la vârfuri si în partea de jos, si la spate si în fata, prinsi.... Mi-a dat o reteta, injectii cu calciu, o alifie cu care sa ma ung si ceva de pofta de mâncare. Sarmanii plamâni, nu mai pot de suferinta!... Dupa ce am fost atacat în fiinta mea morala, dupa ce am fost cu barbarie tratat din punct de vedere fizic, acum vine peste mine al treilea atac: ma ataca microbii!...

Dar Dumnezeu vede si va rasplati!

Cu toate ca conditiile în care era tinut Codreanu duceau mai mult dar în mod sigur spre un desnodamânt fatal, totusi Regele Carol si camarila lui vrea sa aiba cât mai repede capul acestui mare fiu al neamului românesc. Se vede ca evolutia situatiei externe îi nelinistea mai ales dupa acordul de la München din Septembrie 1938. Sau poate trebuia sa aiba loc asasinatul pentruca oribila lor crima sa fie vizibila pentru toti.

Aceasta crima s'a consumat în noaptea lui 30 Noembrie 1938 pe când era transportat împreuna cu alti 13 fruntasi legionari, Nicadori si Decemviri.

Comandamentul Corpului II Armata a dat în ziua de 1 Decembrie 1938 urmatorul comunicat oficial: "In noaptea de 29 spre 30 Noembrie crt- un grup de prizonieri politici urma sa fie transportat dela Jilava Valminelu. In timpul calatoriei convoiul a trebuit sa se opreasca în mijlocul unei paduri la circa 30 de Km. de la Jilava din cauza unui defect. Prizonierii au profitat de aceasta ocazie pentru a încerca sa se salveze în padure. Jandarmii s'au vazut constrânsi sa deschida focul. Au fost ucisi: Zelea Codreanu, Constantinescu, Caranica, Belimace si alti zece tineri fosti membrii ai Garzii de Fier. O comisie militara care a descins la fata locului a constatat ca versiunea data de Jandarmerie corespunde adevarului dând în consecinta autorizarea pentru înmormântarea cadavrelor"

"In afara de acest comunicat s'a mai publicat si un altul în care se spunea ca convoiul a fost asaltat de un grup de necunoscuti si ca în învalmaseala Codreanu împreuna cu 13 legionari au folosit ocazia pentru încercarea tragica a fugi".

Nimeni n'a crezut versiunea oficiala caci ea nu corespondea liniei pe care s'a pus Codreanu. Consternarea a fost aproape generala cu exceptia clicilor corupte de politicieni si a populatiei jidovesti care jubilau faptul ostentativ.

Adevarul însa nu putea fi pentru multa vreme ascuns. Marturisirile facute mai târziu de maiorul Dinulescu cel care "a comandat asasinatul" au aruncat deplina lumina asupra acestei oribile crime.

"Intr'o zi - declara el - am fost chemat de catre fostul Presedinte de Consiliu Calinescu în cabinetul lui de lucru se gasea si Generalul Bengliu comandantul Jandarmeriei. Calinescu mi-a declarat atunci, ca pentru motive politice, Codreanu si 13 adepti ai lui trebuiau sa fie ucisi: aceasta ar fi fost si dorinta Regelui. In ziua de 29 Noembrie 1938 la orele 10 seara. Codreanu si camarazii lui au fost scosi din închisoarea unde erau închisi si au fost pusi într'un camion. Legionarii au fost pusi în asa fel ca sa poata vedea numai înainte, fiind în acelas timp legati cu bratele la spate. Ei nu puteau face nici cea mai mica miscare; erau chiar constrânsi sa stea continuu cu capul în sus. Inapoia fiecaruia din ei statea un jandarm. Eu m'am asezat lânga sofer. Se calatorea pe strada dintre Ploesti si Bucuresti când, în zorii zilei de 30 Noembrie, dupa ce am dat semnalul fixat, cu lanterna, jandarmii au schos din buzunare o sfoara (frânghie) pe care au strâns-o în jurul gâtului legionarului ce statea în fata fiecaruia dintre ei. In felul acesta Codreanu si cei 13 camarazi ai lui au fost sugrumati în timp ce masina continua în plina viteza. Putin dupa aceia am ajuns la Bucuresti de unde ne-am îndreptat catre fortul de la Jilava, în interiorul caruia era sapata, deja de trei zile, o groapa mare. Dupa ce camionul a intrat în Fort, asupra cadavrelor strangulatilor s'a tras si câte un foc de revolver sau de pusca, apoi dupa ce medicul militar constata moartea tuturor legionarilor, cadavrele au fost aruncate în groapa. Eu, imediat am declarat celor 14 jandarmi ca ceeace facusera fusese dispus de catre Curtea Martiala si ca a fost o datorie patriotica importanta. S'a aruncat pamânt în groapa, însa a doua zi cadavrele au fost desgropate si purtate într'o alta groapa. Asupra lor s'au varsat multe sticle de acid sulfuric, apoi s'a pus deasupra un strat de ciment peste care în sfârsit s'a aruncat pamânt. Jandarmii desi involuntar au trebuit sa iscaleasca actele de deces în care se spunea ca cei 14 legionari au fost împuscati în urma unei încercari de fuga. Fiecare jandarm a fost rasplatit cu 20 mii de lei".

* * * * *

Asa s'a pus capat vietii pamântesti a lui Corneliu Codreanu la vârsta de 39 de ani când geniul sau creiator pasea în plina faza de maturitate. Personalitatea lui era fascinatoare: "N'am întâlnit -

scrie scriitorul francez Bertrand de Juvenel - nici o personalitate care sa-mi fi produs cu atât de putina punere în scena, o impresie mai vie. Inchipuiti-va un om foarte înalt, foarte subtire, a carui fata ar fi un model de frumusete clasica daca n'ar fi adâncimea orbitelor în fundul carora scânteeaza ochi sfredelatori" (Gringoire, 1938).

Calaii lui Codreanu si fortele oculte care i-au pus în miscare au crezut ca prin moartea lui va disparea si credinta legionara. Ei nu puteau întelege ca sistemul moral si politic creeat de Codreanu este croit astfel încât îsi trage principala sursa de forta tocmai din jertfa suprema.

Intreaga lui viata a fost dominata de ceeace el numea: a trai cu gândul mortii. "Spiritul de jertfa este esentialul. Nici Mântuitorul n'a putut birui fara suferinta si jertfa" (Mota). "Cine renunta la mormânt renunta la înviere". "Cred - spune Codreanu - în superioritatea neperitoare a principiului Bisericei Crestine: biruinta vesnica si adevarata este biruinta nascuta din martiriu".

Cu aceasta credinta, Codreanu si-a transformat însasi moartea sa în biruinta caci a dat legionarismului nimbul martirajului crestin singurul care poate sa înfrunte vitregia oamenilor si a împrejurarilor.

Fara îndoiala pe planul actiunei imediate, golul lasat de personalitatea lui Codreanu s'a simtit adânc, nu numai în România, dar si în celelalte tari din Sud-Estul-European. In anumite conjuncturi politice favorabile, Miscarea nu si-a putut valorifica întreg elanul sau constructiv. Si nu este o exagerare daca s'ar spune ca popoarele din aceste parti care sufera sub jugul comunist ispasesc poate crima de a fi lasat sa fie asasinat cel mai neprihanit luptator adevarat "Atlet a lui Christos" împotriva Anticristului Bolsevic.

In aceste momente grele ele îsi gasesc putere de rezistenta în credinta data de Codreanu singura care prin fundamentul ei profund crestin si prin traditia si technica de lupta poate înfrunta valurile coplesitoare ale noilor hoarde barbare. Spiritul lui Codreanu însufleteste lupta si nu-si va gasi odihna pâna când "Ostile Crucii" nu vor sdrobi definitiv "Ostile Satanei", pentru ca toate popoarele sa se poata desvolta în pace si armonie dupa eternele principii crestine.

C a m a r a z i,

Fortele credintei legionare stau în mâinile voastre. Pastrati-va cât mai puri si mai neprihaniti. Purtati-le înainte si luminati zilele întunecate pe care le strabatem. Sa nu va descurajeze nici loviturile, nici ademenirile si nici dezertarile. Sa ascultam porunca de foc a Capitanului. "Din adâncuri se înalta biruitor legionarul. Cu sufletul sau de stânca. Cei ce cred ca-l pot învinge ca si cei ce cred ca-l pot cumpara, se vor convinge în curând, dar prea târziu ca s'au înselat".

Septembrie 1949